

midler, altså som påbud, forbud og bøde m.v., der primært skal sørge for, at eventuelle ulovligheder bringes til standsning.

Lad mig nu vende mig mod den første del af forespørgslen, der vedrører spørgsmålet om myndighedernes adgang til at offentliggøre resultater af tilsynsbesøg og i den forbindelse at offentliggøre identiteten på den person eller virksomhed, som tilsynet vedrører.

Jeg vil ikke komme ind på alle spørgsmål, jeg vil ikke komme med en lang udførlig redegørelse for samtlige de områder, hvor der findes sådanne regler. Jeg har valgt en mere generel tilgang til emnet, hvor jeg vil koncentrere mig om de væsentligste områder og diskussionstemaer.

De vel nok mest omdebatterede regler om offentliggørelse af tilsynsresultater findes inden for fødevarerministerens område. Disse regler gav i april måned 1999 anledning til en forespørgselsdebat om offentliggørelse af kontrolresultater. I den forbindelse gav den daværende fødevarerminister, hr. Henrik Dam Kristensen, en nærmere redegørelse for de regler om offentliggørelse af tilsynsresultater, som var gældende på dette tidspunkt.

Folketinget vedtog på den baggrund et forslag, hvoraf det fremgik, at fødevarerministeren inden den 1. juli 2000 skulle evaluere erfaringerne med offentliggørelse af kontrolresultater i medfør af den nye fødevarerlov, som trådte i kraft den 1. januar 2000.

Fødevarerministeren har i medfør af § 68 i denne lov fastsat regler om offentliggørelse af kontrolresultater. Efter disse regler omfatter offentliggørelsen alene de kontrolresultater, der har ført til skriftlige forbud eller påbud om omsætningsbegrænsende foranstaltninger, administrativt eller retsligt pålæg af bøde eller fængselsstraf.

Offentliggørelse kan først finde sted, når de administrative klagemuligheder er udtømt, bødeforlægget vedtaget, eller når der er faldet endelig dom i sagen.

Jeg kan oplyse, at der findes tilsvarende regler om offentliggørelse af kontrolresultater inden for andre dele af fødevarerlovgivningen. Jeg kan i den forbindelse bl.a. nævne økologiloven og lov om frø, kartofler og planter.

Jeg er bekendt med, at fødevarerministeren inden for et par uger forventer at fremsætte et lovforslag om ændringer af reglerne i fødevarerloven og andre love om offentliggørelse af tilsynsresultater. Dette lovforslag vil bygge på de erfa-

ringer, som fødevarermyndighederne har indhøstet efter ikrafttrædelsen af den nye fødevarerlov.

Fødevarerministeren vil naturligvis i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget gøre nærmere rede for disse erfaringer og de ændringer, som evalueringen giver anledning til.

Ud over de omtalte regler inden for fødevarerministerens område findes der lignende regler inden for en række andre ministeriers områder. Der findes bl.a. regler om offentliggørelse af kontrolresultater, som ikke beror på et egentligt tilsynsbesøg. Der kan f.eks. være tale om, at myndighederne på baggrund af en undersøgelse af et produkt finder anledning til at advare offentligheden om farer ved produktet.

Betingelserne for offentliggørelse af tilsynsresultater er imidlertid forskellige fra område til område, og det er ikke umiddelbart muligt på fornøftig vis at foretage en nærmere sammenligning og en sammenlignelig undersøgelse af indholdet af disse regler.

Lad mig derfor vende mig imod den del af forespørgslen, der angår retssikkerheden for de personer eller virksomheder, der berøres af offentliggørelsen af tilsynsresultater.

Som forespørgslen er formuleret, synes det forudsat, at reglerne om offentliggørelse af kontrolresultater inden for de enkelte områder er upræcise og uigennemsigtige, som det også fremkom her ved begrundelsen af forespørgslen, hvorved de berørte parter retssikkerhed skulle tilsidesættes.

Dette synspunkt er regeringen ikke enig i. Det er jeg som justitsminister ikke enig i. Reglerne om offentliggørelse – eller i hvert fald langt størstedelen af dem – indeholder klare og præcise retningslinjer for offentliggørelsen.

Til illustration af dette kan jeg f.eks. nævne § 2 i fødevarerministerens bekendtgørelse om offentliggørelse af kontrolresultater. I bestemmelsen er det fastsat, at offentliggørelsen alene omfatter de resultater, der har ført til skriftligt forbud eller påbud om omsætningsbegrænsende foranstaltninger, administrativt eller retsligt pålæg af bøde eller fængselsstraf, at offentliggørelse først finder sted, når de administrative klagemuligheder er udtømt, bødeforlægget vedtaget, eller når der er faldet endelig dom i sagen, og at offentliggørelse sker i elektronisk form via Internettet og finder sted med passende intervaller.

Disse regler kan vel næppe karakteriseres som upræcise eller uigennemskuelige eller i øvrigt at ville give anledning til forståelsesmæssige